

Biroul de Informații al Senatului
Sp. 339 / 26.06.2026

CONSILIUL LEGISLATIV

Regulamentul Senatului
477 / 2.09.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă intitulată „LEGE modificarea și completarea unor acte normative privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut”

Analizând propunerea legislativă intitulată „LEGE modificarea și completarea unor acte normative privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut” (b339/26.05.2026), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/2613/02.06.2026 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D522/03.06.2026,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect, în fapt, modificarea și completarea Legii nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, cu modificările ulterioare, precum și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

Intervențiile legislative vizează, potrivit Expunerii de motive, „îmbunătățirea cadrului normativ privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut”.

Totodată, în cuprinsul instrumentului de prezentare și motivare se precizează că „adoptarea prezentului act legislativ este esențială pentru a asigura un tratament echitabil pentru toți profesioniștii din domeniul fizioterapiei, respectând principiile de justiție și egalitate în exercitarea

drepturilor conform pregătirii dobândite”, precum și „pentru respectarea drepturilor constituționale ale persoanelor calificate în fizioterapie, pentru asigurarea stabilității locurilor de muncă și pentru îndeplinirea obligației statului de a proteja dreptul la muncă”.

2. Prin obiectul de reglementare, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. La **titlu**, având în vedere că prin prezentul proiect se intervine legislativ asupra a două acte normative din domenii diferite de reglementare, este necesară aplicarea dispozițiilor art. 41 alin. (5)¹ din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, pentru exprimarea riguroasă a obiectului reglementării, **titlul** va avea următoarea formulare:

„Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, precum și pentru completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România”.

5. La **art. I**, formulăm următoarele observații:

5.1. La **partea introductivă**, pentru considerente de ordin normativ, expresia „Monitorul Oficial” trebuie redată sub forma „**Monitorul Oficial al României**”.

De asemenea, având în vedere că, după adoptare, actul normativ de bază a suferit intervenții legislative doar de natura modificărilor, pentru corectitudine, sintagma „cu modificările și completările ulterioare” trebuie înlocuită cu expresia „**cu modificările ulterioare**”.

5.2. La **pct. 1**, semnalăm că, în actuala formulare, norma preconizată pentru **art. 2 alin. (2)** nu asigură predictibilitatea și claritatea, specifice limbajului normativ.

¹ „(5) În cazul actelor normative prin care se modifică ori se completează un alt act normativ, **titlul actului va exprima operațiunea de modificare sau de completare a actului normativ avut în vedere**”.

În primul rând, constatăm caracterul tehnic al termenilor utilizați pentru a defini noțiunea de „fizioterapie”, iar limbajul folosit este unul care necesită cunoștințe de specialitate, nefiind accesibil majorității destinatarilor finali ai măsurilor preconizate. Avem în vedere formulări precum *„tehnici utilizate pentru prevenirea sau tratarea alterării funcției, a limitării de activitate și/sau a restricției de participare”, „patologii ale sistemelor neuro-musculo-scheletic, cardio-vascular, respirator, digestiv, neuro-endocrin, metabolic și uro-genital”, respectiv „și în alte condiții medicale și chirurgicale întâlnite în practica fizioterapeutului”*.

În al doilea rând, precizăm că definiția propusă nu face decât să preia două dintre activitățile pe care le exercită fizioterapeut sub prescripția medicului specialist, astfel cum acestea sunt enumerate *de lege lata* la **art. 13 lit. c) și d)**² din Legea nr. 229/2016, cu modificările ulterioare.

În plus, unii termenii, precum *„cardio-vascular”, „neuro-endocrin”, „uro-genital”*, sunt redați greșit, în condițiile în care, potrivit uzanțelor limbii române și terminologiei medicale consacrate, se utilizează formele *„cardiovascular”, „neuroendocrin”, respectiv „urogenital”*.

Ca urmare, se impune revederea și reformularea definiției preconizate pentru noțiunea de „fizioterapie”, în sensul celor menționate *supra* și în funcție de intenția de reglementare, pentru a nu se crea confuzie în aplicarea actului normativ.

5.3. La pct. 2, la textul preconizat pentru art. 2, pentru claritatea și corectitudinea exprimării, propunem ca sintagma „în baza diagnosticului clinic stabilit și la recomandarea medicului de specialitate” să fie înlocuită cu sintagma „în baza diagnosticului clinic stabilit de medicul de specialitate și la recomandarea acestuia”.

5.4. La pct. 4, la textul propus pentru art. 7 lit. g), sintagma „Cărții Albastre a Uniunii Europene” trebuie redată sub forma

² **Art. 13.** - Activitățile exercitate de către fizioterapeut sub prescripția medicului specialist sunt următoarele:

c) acordarea asistenței terapeutice și profilactice pentru prevenirea alterării funcției, a limitărilor de activitate și a restricțiilor de participare;

d) acordarea asistenței fizioterapeutice și de recuperare în patologii ale sistemelor neuro-musculo-scheletic, cardiovascular, respirator, digestiv, neuroendocrin, metabolic și urogenital, în domeniul traumatologiei sportive, pediatriei, geriatriei, reumatologiei, ORL și în alte condiții medicale și chirurgicale frecvent întâlnite în practica fizioterapeutului;

consacrată în legislația europeană³ și națională, respectiv „Cărții albastre a UE”.

De asemenea, expresia „*eliberată în România sau de un alt stat membru al Uniunii Europene*” este susceptibilă de interpretări, întrucât nu rezultă cu suficientă claritate dacă sunt vizate exclusiv permisele aflate în termen de valabilitate sau și cele expirate/suspendate.

În aceste condiții, se impune completarea textului, în sensul precizării situației juridice a respectivelor documente.

5.5. La pct. 5, referitor la textul propus pentru art. 7¹, semnalăm că *norma instituie un regim derogatoriu pentru fizioterapeuții cetățeni ai unui stat terț*, aceștia **putând exercita temporar activități profesionale în România, cu avizul Colegiului Fizioterapeuților din România, prin excepție de la prevederile art. 7 și art. 10 alin. (1).**

Întrucât art. 10 alin. (1) privește echivalarea titlurilor oficiale de calificare în fizioterapie obținute în state terțe, de către Ministerul Educației în colaborare cu Colegiul Fizioterapeuților din România, **este necesară clarificarea sferei derogării preconizate.**

Sub acest aspect, includerea activităților exercitate „*în scop didactic*” printre ipotezele de aplicare a regimului derogatoriu **poate genera dificultăți de interpretare**, în special în situația în care aceste activități ar urma să fie desfășurate în cadrul unor unități sau instituții de învățământ ori în legătură cu programe de formare universitară sau postuniversitară.

Din actuala redactare a normei, **nu rezultă cu suficientă claritate dacă avizul Colegiului Fizioterapeuților din România are caracterul unei autorizări punctuale pentru activități ocazionale de instruire, demonstrație practică ori schimb de experiență sau dacă acesta poate opera, chiar temporar, ca mecanism substitutiv față de procedura de echivalare a calificării obținute într-un stat terț.** Clarificarea este cu atât mai importantă cu cât sintagma „*în scop didactic*” este folosită și în cuprinsul normei propuse la **art. 17 alin. (1) lit. b) pct. (i)**, cu sensul de predare în învățământul superior a unor discipline relevante pentru profesia de fizioterapeut.

³ A se vedea art. 9 din Directiva (UE) 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului, care a fost transpusă în dreptul intern prin 37 de acte normative.

În lipsa acestei clarificări, **norma este susceptibilă să creeze necorelări atât cu regimul recunoașterii sau echivalării titlurilor de calificare, cât și cu regimul juridic aplicabil activităților didactice desfășurate în sistemul național de învățământ** și, prin urmare, propunem revederea și reevaluarea sa din perspectiva arătată.

5.6. La pct. 6, norma propusă pentru art. 8 alin. (3) lit. b) trebuie corelată cu prevederile art. 14 alin. (4) din actul normativ de bază, care reglementează documentele pe baza cărora se acordă autorizația de liberă practică. Deși cele două texte nu sunt identice, ele privesc aceeași operațiune juridică, respectiv eliberarea autorizației de liberă practică.

Pe de altă parte, semnalăm că **instituirea examenului național de fizioterapeut autorizat, ca cerință distinctă pentru eliberarea autorizației de liberă practică, trebuie analizată sub aspectul necesității și proporționalității măsurii, prin raportare la faptul că persoana solicitantă trebuie să dețină deja un titlu oficial de calificare în fizioterapie**, constând, în principal, într-o diplomă de licență sau o adeverință de absolvire eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată ori autorizată provizoriu.

Deși instituirea unui examen profesional suplimentar nu este, în sine, exclusă în cazul unei profesii reglementate, norma ar trebui evaluată în raport cu finalitatea și conținutul acestui examen, precum și cu competențele deja atestate prin finalizarea studiilor universitare și prin examenul de licență.

Sub acest aspect, nu rezultă cu suficientă claritate ce competențe suplimentare urmează să fie verificate prin examenul național față de cele atestate prin titlul universitar de calificare și, ca atare, este necesară reanalizarea și reformularea textului.

În plus, precizăm că nici în *Expunerea de motive* nu se argumentează suficient necesitatea și proporționalitatea examenului național în raport cu valoarea juridică a titlului universitar de calificare, precum și cu faptul că aceste titluri sunt eliberate în cadrul unor programe de studii supuse procedurilor legale de autorizare provizorie, acreditare și evaluare periodică, deși aceasta abordează acest aspect și oferă o justificare a intenției inițiatorului.

Totodată, este necesară revederea normei de trimitere „**la art. 11, alin. (2) lit. a)**” din finalul textului, deoarece în forma bază **art. 11 nu conține alineate, ci doar enumerări, marcate cu litere.**

5.7. La **pct. 7**, la norma propusă pentru **art. 9**, semnalăm că după primele două enumerări, marcate ca lit. a) și b), urmează alte două enumerări, marcate cu aceleași litere, fiind necesară marcarea corespunzătoare a acestora și revederea eventualelor norme de trimitere la respectivele enumerări.

Totodată, se constată că norma instituie un regim derogatoriu de la obligația susținerii examenului național de fizioterapeut autorizat pentru anumite categorii de persoane care au dobândit anterior dreptul de practică, au absolvit anumite programe de studii sau se află în cursul parcurgerii acestora.

Deși instituirea unui regim tranzitoriu este, în principiu, justificată prin necesitatea protejării drepturilor dobândite și a securității juridice, soluția legislativă trebuie analizată și din perspectiva **tratamentului juridic diferențiat creat între persoanele exceptate de la examen și persoanele care vor intra ulterior în profesie**. Această analiză este cu atât mai necesară cu cât examenul național este justificat de inițiator prin necesitatea asigurării unui **nivel minim comun de competențe profesionale**.

În acest context, exceptarea unor categorii largi de persoane de la examen poate relativiza finalitatea declarată a acestuia, dacă nu este fundamentată distinct pentru fiecare categorie avută în vedere. O atenție specială trebuie acordată persoanelor aflate încă în ciclul de studii, care nu au dobândit titlul oficial de calificare și nici dreptul de practică, situația acestora nefiind legată de existența unui drept deja câștigat.

De asemenea, pentru claritatea normei, apreciem că ar trebui precizat ce se înțelege prin *drept câștigat*. Această observație este valabilă și pentru **pct. 8**, cu referire la textul preconizat pentru **art. 11 alin. (3)**.

Totodată, în raport de dispozițiile art. 62 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora **„Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta”**, întrucât textul preconizat urmează să fie încorporat în Legea nr. 229/2016, cu modificările ulterioare, semnalăm că expresia **„până la data intrării în vigoare a prezentei lege”** poate fi înțeleasă ca referindu-se la actul normativ de bază, deși, din economia reglementării, rezultă că intenția inițiatorului este de a avea în vedere data intrării în vigoare a actului modificator.

În plus, precizăm că nu se poate face referire în textul modificator la numărul și anul legii asupra căreia se intervine (Legea nr. 229/2016), astfel cum se preconizează la **a doua enumerare marcată ca lit. a)**, deoarece norma propusă se încorporează chiar în respectiva lege.

La cea de **a doua enumerare marcată ca lit. b)**, este de analizat dacă nu ar trebui menționat și un termen în interiorul căruia ar trebui finalizate studiile la care se face referire, prin obținerea diplomei de licență sau a adeverinței de absolvire a examenului de licență.

Ca urmare, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, se impune revederea și reformularea textului, pentru a nu se crea confuzii în aplicarea actului normativ.

Reiterăm observația pentru toate situațiile similare din proiect.

5.8. La **pct. 8**, la norma propusă pentru **art. 11 alin. (1) lit. b)**, având în vedere că lit. a), la care se face trimitere, este alcătuită doar din pct. (i) și (ii), pentru rigoare normativă, expresia „prevăzut la lit. a) pct. (i) și (ii)” trebuie redată sub forma „prevăzut la **lit. a)**”.

La **alin. (2)** constatăm că marcarea enumerărilor începe cu lit. c) în loc de lit. a).

Ca urmare, se impune marcarea corespunzătoare a celor trei enumerări, precum și revederea normelor de trimitere la acestea.

5.9. La **pct. 12**, referitor la **art. 17 alin. (1) lit. b) pct. (i)**, semnalăm că includerea învățământului superior printre domeniile în care activează fizioterapeutul, „*în scop didactic*”, prin predarea disciplinelor relevante pentru profesia de fizioterapeut în cadrul programelor de studii de licență, master sau doctorat, necesită o analiză de corelare cu legislația aplicabilă învățământului superior.

Astfel, predarea disciplinelor în cadrul programelor universitare este supusă regimului juridic al funcțiilor didactice și de cercetare din învățământul superior, inclusiv condițiilor privind ocuparea posturilor, calificările necesare și statutul personalului didactic. Prin urmare, **norma propusă nu trebuie să creeze aparența că simpla deținere a calității de fizioterapeut permite exercitarea activităților didactice universitare, independent de condițiile prevăzute de legislația specială a învățământului superior.**

În consecință, **se impune clarificarea raportului dintre exercitarea profesiei de fizioterapeut și exercitarea activităților didactice universitare, pentru a evita o derogare implicită de la**

regimul juridic aplicabil personalului didactic din învățământul superior.

În mod similar, la **lit. e)**, semnalăm că norma introduce cercetarea printre principalele domenii în care activează fizioterapeutul, prin desfășurarea și participarea la activități de cercetare fundamentală, aplicată și clinică. Deși soluția legislativă este, în principiu, justificată prin evoluția profesiei și prin necesitatea susținerii practicii bazate pe dovezi, **redactarea normei necesită corelare cu regimul juridic general al cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării, inclusiv cu Legea nr. 183/2024 privind statutul personalului de cercetare, dezvoltare și inovare.**

Astfel, **nu trebuie creată aparența că simpla calitate de fizioterapeut conferă, prin ea însăși, statutul de personal de cercetare-dezvoltare și inovare sau dreptul de a desfășura activități de cercetare, inclusiv cercetare clinică, independent de cadrul instituțional și de celelalte condiții prevăzute de legislația aplicabilă.**

Pe cale de consecință, este necesară reconsiderarea soluției preconizate.

5.10. La pct. 14, pentru a răspunde exigențelor specifice actelor normative de modificare, respectiv de completare, partea dispozitivă trebuie reformulată, astfel:

„14. După articolul 24 se introduc două **noi articole**, art. 24¹ și 24², cu următorul cuprins:”.

La norma propusă pentru **art. 24¹ alin. (1)**, precizăm că enunțul nu îndeplinește cerințele de claritate și previzibilitate, întrucât din redactarea acestuia rezultă că ar putea exista situații în care o persoană poate practica profesia de fizioterapeut, deși nu are această calitate, însă îndeplinește condițiile prevăzute de actul normativ de bază.

Pentru un spor de precizie normativă, precum și pentru corelare cu dispozițiile art. 348 din Codul penal referitoare la infracțiunea de exercitare fără drept a unei profesii, **propunem ca textul să incrimineze practicarea fără drept a profesiei de fizioterapeut.**

Totodată, pentru același motiv, propunem ca expresia „și se pedepsește conform Codului penal, cu modificările și completările ulterioare” să fie înlocuită cu sintagma „și se pedepsește **potrivit prevederilor art. 348 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal**, cu modificările și completările ulterioare”.

De asemenea, pentru o mai bună sistematizare a dispozițiilor proiectului, norma propusă pentru **art. 24¹ alin. (2)** ar trebui să fie prevăzută în cuprinsul **art. 24²**, iar cea propusă pentru **art. 24² alin. (2)** ar trebui să constituie **alin. (2) al art. 24¹**.

5.11. La **pct. 15**, referitor la textul preconizat pentru **art. 26 alin. (4)**, pentru corectitudinea normei, este necesar ca trimiterea la actul european invocat să aibă următoarea formulare: „se realizează **potrivit prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016** privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)”.

5.12. La **pct. 16**, la norma propusă pentru **art. 26¹ alin. (3)**, pentru o exprimare adecvată, recomandăm ca sintagma „Persoanele de la alin. (1)” să fie redată sub forma „Persoanele **prevăzute la alin. (1)**”.

De asemenea, pentru considerente de ordin normativ, sintagma „Ordinul Ministrului Sănătății nr. 1137/06.09.2018” se va reda sub forma „Ordinul **ministrului sănătății nr. 1137/2018**”.

Totodată, este necesară redarea corectă a normei de trimitere la Ordinul ministrului sănătății nr. 3931/2022, astfel: „**potrivit prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 3931/2022 pentru aprobarea Metodologiei-cadru de organizare și desfășurare a examenului de obținere a gradelor profesionale pentru fizioterapeuți, cu modificările ulterioare**”.

La **alin. (4)**, acronimul „CFZRO” se va reda *in extenso*, fiind la prima utilizare.

6. La **art. II pct. 1**, referitor la intervenția legislativă preconizată, respectiv introducerea în **anexa nr. 2 a pct. 70**, semnalăm că, *de lege lata*, un asemenea punct există deja în cuprinsul respectivei anexe.

Ca urmare, pentru a răspunde exigențelor specifice actelor normative de completare, este necesară reformularea **pct. 1**, astfel:

„1. La **anexa nr. 2**, după punctul 69 se introduce un nou punct, **pct. 69¹**, cu următorul cuprins:

69¹. fizioterapeut”.

Corespunzător acestui model se vor reformula și **pct. 2 și 3**, respectiv:

„2. La **anexa nr. 3**, după punctul 34 se introduce un nou punct, **pct. 34¹**, cu următorul cuprins:

34¹. fizioterapeut”.

„3. La **anexa nr. 8**, după litera g) se introduce o nouă literă, **lit.)**, cu următorul cuprins:

h) fizioterapeut”.

7. La art. III, pentru rigoare normativă, norma va avea următoarea formulare:

„Art. III. – În termen de 90 de zile de la **data intrării în vigoare a prezentei legi**, **Ministerul Sănătății împreună cu Ministerul Educației și Cercetării vor modifica în mod corespunzător Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 934/2019”.**

PRESEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 624/25.06.2026